

finantzielle Udvikling i de snart 22 à 23 Aar, hvori vi have høvt Grundloven, at jeg paa ingen Maade vilde kunne stemme derfor, selv om Lovforslaget forøvrigt var et saadant, at jeg kunde give det min Stemme. — For Dieblisset skal jeg ikke udtale mig videre.

Sad: De ærede Medlemmer af dette Thing, der staa paa det samme Standpunkt som vor desto værre syge Ordfører staa paa, og som repræsenterer den største Del af det Fællesudvalg, som har været nedfat i denne Sag, have anmodet mig om at udtale mig og derved ikke alene at godtgjøre min Stilling, men ogsaa den Stilling, de indtage overfor dette Lovforslag. Jeg skal give den ærede midlertidige Ordfører Ret, naar han udtalte om vor Stilling til det Forslag, som vi tilraade Thinget at vedtage, at den ikke er den, at vi i og for sig maa anse Ordningen, som derigjennem kommer frem, som den allerbedste, men at Grunden, hvorfor vi anmode Thinget om at vedtage Forslaget, er den, at vi anse det for det Bedste, som kan opnaas nu og efter al Rimelighed vil kunne opnaas i den Fremtid, som vi i dette Dieblis kunne have nogen Mening om. Vor Stilling er denne, at vi mene, at der med dette Lovforslag er forbundet saa mange Fordele, at det vilde være uforvarligt at skyde disse Fordele bort, fordi der er enkelte Ting i Lovforslaget, som vi kunde ønske anderledes. For nu at godtgjøre for Thinget denne vor Stilling vil det være, tror jeg, rigtigt, at jeg ganske kort, saa kort, som jeg uden at forbigaa noget Væsentligt er i Stand dertil, fremsætter for ærede Herrer Fordelene, som vi skjøne ere forbundne med det Lovforslag, vi tilraade vedtaget, og paa den anden Side Manglerne, vi indrømme, at der klæber ved det, og derhos afvæjer disse Fordele og Mangler imod hinanden. Jeg skal da først tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at, hvis Forslaget under Nr. 1, som vi tilraade, vedtages, vil der derved ske en saadan Regulering af Embedslønnen, som baade vi Børgfolk og Præsterne, der skulle have Lønningerne, maa anse for at være en meget stor Forbedring i Sammenligning med den bestaaende Tilstand. Der vil derved opnaas,

at intet Embede bliver saa ringe, at den Embedsmand, der beklæder det, igjennem den Embedslønning, som hydes ham, lønnes paa en Maade, som ikke er passende, fordi han ikke med en tarvelig Familie kan leve deraf. Der opnaas paa den modsatte Side det, at de Embedsmænd, hvis Indtægter ere saa rigelige, at de maa siges at være aldeles uforholdsmæssig store efter den Stilling, Vedkommende indtager, ville faae deres Lønninger saaledes formindskede, at disse vel maa siges at være tilstrækkelige og gode, men paa den anden Side ei kunne kaldes for store, idet de ikke kunne siges at være større end, at der maa Økonomi til, for at vedkommende Mænd kunne føre det Liv, som de ifølge deres Embedsstilling og dertil hørende Uddannelse samt efter tilsvarende private og offentlige Livsstillinger i Samfundet maa skjønes at have Berettigelse til at føre. Men dette er Noget, mine Herrer, som ikke alene er af Betydning for Præsterne, men sandelig ogsaa af Betydning for Befolkningen. Det er uheldigt for os Alle, naar der finder den Slags abnorme Forhold Sted som de nuværende høist forskjellige Præstelønninger, naar paa den ene Side nogle overvættes Lønninger vække Forargelse paa mange Steder, og bringer Fjoll i Menighederne til at tænke og sige: Ja, den og den Mand kan sagtens, han har Sit paa det Tørre og er saaledes aflagt, at han fornøftigvis aldeles ikke kan tale med om de timelige Billaar, som trykke os Andre. Men det Omvendte er sandelig ogsaa uheldigt, naar Stillingen er saaledes, at en ringe og daarlig Indtægt, som absolut maa medføre ideligt og ideligt dagligt materielt Tryk, skal have den Virkning, som næsten er uundgaaelig, at den vil forringe og vanskeliggjøre den vigtige Virksomhed, som hver Præst i sin Kredts skal udøve lige over for Befolkningen. Man vil dernæst opnaa ved dette Lovforslag, at Præsternes Pensionering og Alt, hvad der knytter sig til Udvikling af Mellemregningsforholdet fra Præst til Præst, Naadensaaret og hvad dermed staaer i Forbindelse, bliver reguleret paa en langt heldigere og bedre Maade, end hidtil. Vi vide Alle, at saaledes som Pensionsvæsenet og Naadensaaret er ordnet, giver